

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/537/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112225980
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1112225980.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: R. F., bytom J..P. XX/XX, K. R., zastúpeného JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom so sídlom Symfonická 1496/9, Praha, ČR, proti odporcovi: Slovenská republika, v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o zaplatenie 109,54 Eur s prísl., na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29. mája 2013, č.k. 25C 149/2012-36, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti - týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania **p o t v r d z u j e .**

Odporca **j e p o v i n ť** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,41 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom zo dňa 29. mája 2013 č.k. 25C 149/2012-36 uložil súd prvého stupňa odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 109,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 109,54 Eur od 07.08.2012 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania v sume 24,23 Eur, k rukám jeho právneho zástupcu, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak podľa ust. § 23 ods. 1 písm. c/, § 24 ods. 1 zák. č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii (ďalej len „zákon o súdnej rehabilitácii“) v spojení s ust. § 6 ods. 1, § 8, § 9 ods. 1, § 10, § 20 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len „zák. č. 58/1969 Zb.“) a ust. § 563 Obč. zák., keď nárok navrhovateľa (v časti istiny) považoval za nesporný, pretože odporca uznal nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 109,54 Eur, uplatnený titulom náhrady nákladov výkonu trestu odňatia slobody, a to čo do jeho základu ako aj výšky. O úrokoch z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a navrhovateľovi priznal úrok z omeškania v ním uplatňovanej výške 8,75% ročne z istiny 109,54 Eur od 07.08.2012 (deň nasledujúci po uplynutí zákonnej 6-mesačnej lehoty na prerokovanie žiadosti navrhovateľa o odškodnenie, doručenej odporcovi dňa 06.02.2012) do zaplatenia, keď mal za to, že úroky z omeškania súvisia s peňažnými záväzkami; keď charakter peňažných záväzkov majú všetky obligácie, predmetom ktorých sú peniaze ako zákonné platidlá; a týmito sú aj záväzky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal zníženú náhradu trov konania v sume 24,23 Eur pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (písomné podanie na súd - návrh - 16,60 Eur + režijný paušál 7,63 Eur), a to vzhľadom na skutočnosť, že predmetné konanie spĺňa znaky tzv. drobného sporu (§ 200ea O.s.p.), a preto uplatňované trovy právneho zastúpenia primerane znížil, keď nepriznal náhradu trov za 1 úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia, nakoľko navrhovateľ sa domáha svojich nárokov proti odporcovi aj v ďalších konaniach vedených pod sp. zn. 7C 149/2012, 9C 150/2012, 6C 78/2012, 10C 150/2012, 21C 149/2012; ktoré nároky navrhovateľa vychádzajú z rovnakého skutkového

základu ako v danej veci; a tieto si uplatňuje prostredníctvom právneho zástupcu na základe rovnakej dohody o právnom zastúpení.

Proti tomuto rozsudku; v časti týkajúcej sa náhrady trov konania; podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, aby navrhovateľovi nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, alternatívne táto bola primerane znížená. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Dôvodil, že navrhovateľ si svoj nárok na odškodnenie; zahŕňajúci jeho nárok na náhradu nákladov trestného konania, náhradu straty na zárobku, náhradu nákladov cestovného a náhradu nákladov trov obhajoby; uplatňuje samostatnými návrhmi na začatie konania, hoci tieto náhrady majú jeden právny aj skutkový základ - vychádzajú z aplikácie ust. § 23 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='119/1990 Zb.%252323'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona o súdnej rehabilitácii, a to po tom, čo nebol uspokojený v rámci lehoty stanovenej za účelom predbežného prerokovania jeho žiadosti o odškodnenie. Vzhľadom na uvedené; keď navrhovateľ rozdeľuje jeden nárok na odškodnenie bez akéhokoľvek logického základu na niekoľko čiastkových nárokov uplatnených samostatnými návrhmi na začatie konania; mal za to, že takéto konanie navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu má všetky znaky zneužitia práva, je ho možné považovať za šikanózne a je spôsobilé spôsobiť protistrane škodu vo forme nákladov spojených s právnym zastúpením. Dôvodil, že náhrada trov konania totiž nemá znamenať určitú formu obohacovania sa na úkor povinnej strany a nemá smerovať k nejakej forme potrestania povinného účastníka, ale k tomu, aby sa oprávnenej strane kompenzovali náklady, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Mal za to, že právny zástupca navrhovateľa nepostupuje s odbornou starostlivosťou a ním poskytované právne zastúpenie nevykazuje žiadne známky hospodárnosti poskytovania právnych služieb, a preto je jeho konanie možné považovať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Všetky nároky vyplývajúce z ust. § 23 ods. 1 zákona o súdnej rehabilitácii mali byť podľa jeho názoru uplatňované jedným návrhom, čo právny zástupca navrhovateľa pri všetkej odbornej starostlivosti vedieť mal a musel, čím by sa predišlo zbytočným súdnym konaniam, ako aj navyšovaniu trov konania a v tejto súvislosti poukázal i na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.11.2012 č.k. 5Co 598/2012-50. Záverom uviedol, že právny zástupca navrhovateľa zastupuje v obdobných veciach viaceré fyzické osoby a vedie proti nemu niekoľko desiatok súdnych sporov, a preto mal za to, že účelom iniciovania týchto sporov je obohacovanie sa právneho zástupcu navrhovateľa.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení na odvolanie odporcu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti; týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania; ako vecne správny potvrdiť dôvodiac, že pri uplatňovaní svojho nároku postupoval najefektívnejším spôsobom, aby bol jeho návrh jednoduchý, aby uplatňovaný nárok bolo možné individuálne a jednoducho posúdiť, aby konanie nebolo komplikované posudzovaným jednotlivých nárokov podľa rôznych právnych predpisov, resp. rôznym prístupom odporcu k uplatňovaným nárokom, aby nehrozilo vylúčenie uplatňovaných nárokov na samostatné konania a aby bolo možné jeho návrh čo najrýchlejšie prejednať a rozhodnúť. Uviedol, že škodu vo forme nákladov spojených s právnym zastúpením spôsobujú vlastní úradníci odporcu, ktorí neprejednali jeho žiadosť o odškodnenie v zákonnej 6-mesačnej lehote. Mal za to, že práve odporca sa svojím odvolaním domáha, aby ako úspešný účastník konania na miesto neho znášal trovy konania, ktoré vznikli tým, že si odporca zanedbal svoje zákonné povinnosti. V tejto súvislosti poukázal na niekoľko rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave; vydaných v obdobných veciach; v ktorých tento opakovane a podrobne vysvetlil dôvodnosť priznania mu náhrady trov konania. Zdôraznil, že odporca sa mal radšej zaoberať nečinnosťou svojich úradníkov, ktorá nečinnosť fakticky vyvoláva predmetné spory a tak zbytočne zaťažuje súdy na miesto toho, aby sa týmto sporom predchádzalo. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Odvolací súd prejednal vec v medziach a z dôvodov podaného odvolania, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ svojím návrhom na začatie konania domáhal proti odporcovi zaplata sumy 109,54 Eur s prísl. titulom náhrady nákladov výkonu trestu odňatia slobody podľa § 23 ods. 1 písm. c/ zákona o súdnej rehabilitácii, ako aj náhrady trov konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa v celom rozsahu; keď odporca uznal nárok navrhovateľa čo do jeho základu ako aj výšky; a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 109,54 Eur s prísl. a pokiaľ išlo o trovy konania, uložil mu povinnosť ich náhrady vo výške 24,23 Eur pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia len za 1 úkon právnej služby (písomné podanie vo veci samej - návrh 16,60 Eur + režijný paušál 7,63 Eur), keď tieto znížil, a to s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keďže sa z hľadiska predmetu konania jednalo o tzv. drobný spor, tzn. jednalo sa o vec s nízkou hodnotou sporu, pretože uplatňovaná pohľadávka nepresahuje sumu 1.000 Eur.

Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Ustanovenie § 142 O.s.p. vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania, t.j. trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva, ktorú účelnosť treba posudzovať vzhľadom na celý priebeh toho - ktorého konania.

Podľa § 200ea ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523200ea'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O.s.p., v znení účinnom ku dňu podania návrhu (09.08.2012), ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 500 €, od toho okamihu ide o drobný spor; (pohľadávky nižšej hodnoty sú tie, ktoré neprevyšujú, resp. nedosiahnu, nepresiahnu hodnotu 500 €).

Podľa § 150 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523150'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľovi vznikli v konaní trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh 2 x 16,60 Eur + režijný paušál - 2 x 7,63 Eur za každý úkon).

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade ide o drobný spor, pričom trovy tohto konania vzniknuté navrhovateľovi, boli neprimerané voči pohľadávke a boli teda splnené i zákonom stanovené podmienky pre zníženie náhrady trov konania podľa § 150 ods. 2 O.s.p.

Vychádzajúc z toho, že cieľom súdneho konania v predmetnej veci je vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže tu prevažovať záujem na vedení konania z hľadiska odmeny advokáta, dospel odvolací súd k záveru, že v danej veci bolo dôvodné zníženie náhrady trov titulom právneho zastúpenia navrhovateľa, a správne preto súd prvého stupňa postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania, keď trovy konania; na náhradu ktorých vznikol úspešnému navrhovateľovi nárok v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.; primerane znížil v zmysle ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p.; keď aj odvolací súd, a to zhodne so súdom prvého stupňa, považoval za primerané zníženie náhrady trov konania o 50%; a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov za 1 úkon právnej služby - prípravu a prevzatie právneho zastúpenia (nakoľko navrhovateľ sa domáha svojich nárokov proti odporcovi aj v ďalších konaniach, ktoré nároky navrhovateľa vychádzajú z rovnakého skutkového základu ako v danej veci a tieto si uplatňuje prostredníctvom právneho zástupcu na základe rovnakej dohody o právnom zastúpení); a správne priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 24,23 Eur pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia len za 1 úkon právnej služby, a to písomné podanie vo veci samej (návrh na začatie konania zo dňa 09.08.2012 - 16,60 Eur + režijný paušál 7,63 Eur).

Podľa § 24 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%252324'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O.s.p. sa účastník môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

Podľa § 25 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%252325'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, 2 O.s.p. si ako zástupcu môže zvoliť advokáta a jemu udelené plnomocenstvo nemôže obmedziť. Advokát

je povinný účelne využívať všetky zákonom prípustné prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje.

Podľa § 18 ods. 1 Zákona o advokácii advokát je povinný pri výkone advokácie konať čestne a svedomito, dôsledne využívať všetky právne prostriedky a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia pokladá za prospešné.

Advokát je pri poskytovaní právnych služieb nezávislý, je viazaný všeobecne záväznými právnymi predpismi a v ich medziach príkazmi klienta (§ 2 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='586/2003 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zák. č. 586/2003 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='586/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o advokácii). Advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa odvolací súd nezistil v rámci postupu právneho zástupcu navrhovateľa rozpor s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami a rovnako tak aj spôsob uplatnenia práv (nárokov) navrhovateľa nebol realizovaný nezákonným spôsobom, resp. v rozpore so zákonom; keď žiadne zákonné ustanovenie mu neukladá, aby si ich uplatňoval spoločne; a teda navrhovateľ bol oprávnený uplatniť si svoje jednotlivé nároky podľa § 23 ods. 1 zákona o súdnej rehabilitácii; o ktorých odškodnenie žiadal odporcu jednou žiadosťou; jednotlivými čiastkovými návrhmi na začatie konania.

Odvolací súd poznamenáva, že vzhľadom na dôvodnosť každého navrhovateľom podaného (uplatneného) návrhu (nároku) mu za právne zastúpenie v každom z týchto konaní prislúcha i právo na náhradu trov konania, a to za tie úkony právnej pomoci, ktoré v jednotlivých konaniach neboli identické, pričom za takýto identický úkon právnej pomoci je možné aj podľa názoru odvolacieho súdu považovať jedine úkon právnej služby - prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, nakoľko právny zástupca navrhovateľa prevzal právne zastúpenie ešte pred podaním samotnej žiadosti o odškodnenie.

Pokiaľ odporca v odvolaní poukazoval na iné rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorých posúdil inak aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p., tieto nie sú pre rozhodnutie v danej veci právne významné ani záväzné.

Správne súd prvého stupňa aplikoval aj § 142 ods. 1 O.s.p., keď zisťoval účelnosť vynaložených trov konania na uplatnenie práva v nadväznosti na odmenu za úkon právnej služby - pokus o zmier, a správne rozhodol, keď nepriznal odmenu za tento úkon právnej služby, nakoľko tento nebol hmotnoprávnou podmienkou reálneho uplatnenia nároku na súde, to znamená, že aj bez vynaloženia nákladov na tento úkon právnej služby by sa mohol navrhovateľ domáhať ochrany svojich práv v konaní pred súdom návrhom; nejde totiž o účelne vynaložené trovy konania, ktoré v priamej vecnej a časovej súvislosti s konaním navrhovateľ musel nevyhnutne vynaložiť.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd, stotožňujúc sa v napadnutej časti s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, na ktoré odôvodnenie spĺňajúce všetky požiadavky ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj v celom rozsahu poukazuje, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti; týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania; podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, keď neuznal obranu odporcu o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvého stupňa, nakoľko súd prvého stupňa na danú vec správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. a tieto i správne vyložil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, priznal náhradu trov, ktoré mu vznikli v odvolacom konaní právnym zastúpením za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu odporcu - 16,60 Eur + režijný paušál 7,81 Eur), t.j. spolu v sume 24,41 Eur, vyčíslených podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a vyúčtovania navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.